

Jumala armust

Meie, Nikolai fõine,

fõige Wenemaa Keiser ja Tšewalitšaja,
Poola Kuningas, Soome Suurwürost

j. n. e., j. n. e., j. n. e.

Anneme fõigile Oma ustawa alamatele teada: Kõigewägewam Jumal on oma äramõistmata teedel heaks arwanud, Meie põlewalt armastatud isa, **Keisri Härra Aleksandri Aleksandrowitši** kallist elu otsa saata. Raske haigus ei taganenud ei arstimise teel ega Krimmi mõnusa kliima waral, ja 20. Oktobril lahkus Tema siit ilmast ära Liwaadias, Oma kõrge suguwõsa keskel, **Majesteeti Keisri Proua** ja Meie kätte wahel. Meie kurbdust ei saa sõnadega ära ütelda; aga iga Wenelase süda saab sellest muidugi aru, ja Meie usume, et Meie laialisel riigil ei saa ühtegi kohta olema, mill ei peaks põlewaid pisaraid walatama Keisri Härra järele, kes enne aega igawesse põlwesse ära on läinud ja Oma isamaad maha jätnud, mida Tema Oma Wene hinge täiel jõuul on armastanud ja mille õnneseisuse edendamise määrale Tema kõiki oma mõtteid sihtis, Omast terwisest ja elust hoolimata. Ja mitte üksnes Wenemaal, waid ka kaugel üle selle maa piiri ei jäeta mitte millasgi auustamata selle Tšaari mälestust, kes ise oli painumata õiguse ja rahu kujukus ja selle walitsemise ajal mitte üks ainuke kord rahu rikki ei läinud. Aga sündigu Kõigekõrgema püha tahtmine! Siinuitagu Meid kõikumata usk kõigetõrgema taewase Hoolekandja sisse, ja trööstigu Meid see teadmine, et Meie kurbdus on fõige Meie armastatud rahwa kurbdus, — ning ärgu unustagu see rahwas mitte, et Pühitsetud Wenemaa tugewus ja kinnitus seisab selle maa ühendamise sees Meiega ja piirimata usalduse sees Meie wastu.

Aga Meie tuletame sell kurwal, ommeti ka pühalikul tunnil, mill Meie Wene-Keiserriigi ja sellest lahutamata Poola-Kuningriigi ja Soome Suurwürostriigi eeswanemate auujärjele astume, Oma uinunud Tša pärandust meele ja wõtame sellega täidetud Kõigekõrgema pale ees Enese peale pühaliku tõutuse, alati ainuks sihtmärgiks pidada kalli Wenemaa rahuliku kosumist, wägewust ja auu ning kõikide Meie ustawa alamate õnne edendamist. Kõigewägewam Jumal aitagu Meid; Tema ongi heaks arwanud, Meid selle suure teenistusele kutsuda.

Kõigeülemema Walitšaja auujärje poole põlewaid palweid üles saates Oma unustamata Tša püha hinge hingusele saatmise pärast, anneme fõigile Oma alamatele käsku, usalduse wannet wanduda Meile ja Meie auujärje pärijale, Keiserliku Kõrgusele, Suurwürostile **Georgi Aleksandrowitsile**, keda ka tuleb Auujärjepärija Tšesarewitši auunimega kutsuda, kuni Jumal heaks saab arvama Poja sündimisega Meie eestulewat abielu õnnistada, mis Meie Printsessina **Miissegaga Sessen-Darmstadtist** saame üleswõtma.

Antud Liwaadias, Kristuse sündimisest tuhat kaheljasada üheksakümmendneljandal, aga Meie walitsemise esimesel aastal, Oktobri kuu 20. päewal.

Muskirja alla on Keisri Härra Majesteeti Oma käega kirjutatud:

„Nikolai“.